



# ÜZENET



AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 18. szám. 2016. szeptember 15.

Ára 0,80 lej

## Iskolai hitoktatásunkról – főműsoridőben

Ha azt akarjuk, hogy a durva lelkületet, az önzést, az irigységet, az agresszivitást egy emberségesebb magatartás váltsa fel, és hogy már gyermekkorban kifejlődjön az egymás iránti figyelem, megbecsülés, segítőkész szeretet, a békességre való törekvés igénye, akkor a hitoktatásnak minden iskolában a tanrendben kell szerepelnie, de nem kizorítva, hanem a főműsoridőben. A közérkölcös további hanyatlását csak így állíthatjuk meg, a többi tantárgy ebben igen keveset segíthet.

Erőszakolásról szó sincs. De ne felejtsük el: sok a pótolnivaló e téren. Jó ötven éven át az etikett szabályainak a betartása: a jólneveltség, a szolid, figyelmes, tapintatos, udvarias

Bányai László

(Folytatása a 3. oldalon)



A nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégium felújított épülete. Az őszi alma materben tartják szeptember 17-én a Kárpát-medencei református tanintézetek közös évnyitóját

## Első előtti lépés

### Elkísérni a Luther-figurát

Egyre nagyobb népszerűségnek örvend a közösségi oldalakon az a Luther-figura, melynek ötszáz napját kísérhetjük figyelemmel. Luther Márton egy dunántúli lelkész házaspár, Bella Violetta és Bella Péter kíséri útján, velük beszélgettünk a kezdeményezésről és terveikről.

– Honnan jött az ötlet, hogy képeken keresztül mutassátok be, merre jár Luther?

– Péter: Egyik gyülekezeti tagunk Genfbe látogatott és a Reformáció Múzeumából hívott fel, hogy lehet kapni Luther-figurát, szeretnénk-e. Mi szerettünk volna, egyből kettőt. Már megérkezett, mikor elkezdtünk azon gondolkodni, mit kezdjünk vele. Adta magát a lehetőség, hogy az ötszáz év meg-

ünnepléséhez kapcsoljuk. Ez egy egyszerű játéknak indult, én szeretném most is ennek látni: ahol mi vagyunk, ott van ez a kis figura is.

– Violetta: Nekünk van már játékos múltunk, szeretünk játszani és gyűjtjük például a Lego minifigurákat. Az első ajándék is, amit Petitől kaptam, egy figura volt, azóta már legalább kétszáz ilyenünk van. A Genfben kiránduló család is tudta ezt, így kerültek hozzánk a Luther-figurák.

– Milyen felületeken követhetjük nyomon Luther mindennapjait?

– Péter: Eddig 54 kép került ki instagramra, facebookra, tumblr-re.

Farkas Zsuzsanna

(Folytatása az 5. oldalon)



## Radikalizálódó iszlám – radikalizálódó Európa?

Hadüzenet nélküli háborúban áll Európa – a pillanatnyi frontvonalak akár tervezettek, akár az Iszlám Állam megfélemlítési hadjáratának jól jövő, nevük köznyelven forgatása céljából kisajátítható egyéni akciók, tény: alig ocsúdunk fel az egyikből, jön az újabb brutalitás. És ki tudja, mi jön még?

Az elmúlt időszak egymásra torló, megrázó eseményei jelzik, hogy a kontinensünkre a migrációs hullámok hátán „belovagolt” iszlám egyre inkább radikális arcát mutatja. Ha ehhez a véres módszertanhoz még hozzávesszük „az igaz tan” terjesztését a „gyaurok földjein”, amint azt évekkal ezelőtt Szaúd-Arábiában meghatározták – „Németországban jó tíz éven belül 2000 mecsetnek kell állnia, s 2035-re több kell legyen a mecsetek száma, mint a templomoké” –, akkor semmi kétség sem fér a sietősséget illetően. Ezzel párhuzamosan az is elhangzott Riadban, mintegy riadóként, hogy „Romboljatok le minden keresztény templomot a szaúdi félszigeten!” Ez totális tisztogatást, dekrisztianizálást jelent, és az iszlamosítás kiterjesztését, a világalifátus megvalósításának sürgetését. Véres és vértelen ter-

jeszkedési stratégiák szervesen kiegészítik és kölcsönösen erősítik egymást a dzsihadista iszlámokban. Addig így van és lesz ez, amíg az ellenkezőjéről ők maguk nem győzik meg a világot. Hiszen újabban mind többször kezdik hangsúlyozni: a dzsihadizmus az nem az iszlám – az iszlám nem dzsihadista.

### A prognózisok muszlim győzelmet jeleznek

„Rabszolgaság, terrorizmus és iszlám” – ezt a címet adta a hetvenes években dolgozatának az a dél-afrikai születésű muszlim, aki 1977-ben tért át a kereszténységre, s jól ismerte belülről az iszlámot.

Dr. Békefy Lajos

(Folytatása a 6. oldalon)



## Tanulságos igék

### A Szentlélekről (IX.)

„Szentlekedet ne vedd el tőlem.”

(Zsolt 51,13b)

Most Dávid imádságának egy mondata áll előttünk: a te Szent Lelkedet ne vedd el tőlem. Kétségtelen, hogy Dávid életében jelen volt a Szentlélek, s ez meg is látszott minden cselekedetében. Ő a Szentleket a királlyá való felkenetéssel együtt kapta, ahogy ezt ki is ábrázolta a fejére töltött olaj.

E zsoltárban azonban Dávid nem királyként, hanem Isten gyermekeként beszél. Mint Isten gyermeke ő is vette a Szentleket. Már az Ószövetségben is kitöltötte Isten a Szentleket, még akkor is, ha az csak pünkösdkor töltetett ki teljességgel. Hisz Isten Szentleke munkálta benne, hogy nem tudta eltérni Góliát gyalázkodását. A Szentlélek által vallotta meg: szeretlek, Uram, én erősségem. A Lélek ihletése alatt írta a 23. zsoltárt és a többi szebbnél szebb zsoltárt.

Az a tény, hogy a Szentlélek bennünk lakozik, még nem jelenti, hogy a bűnnek már nincs semmi hatalma rajtunk. Isten gyermekeiben állandó harc folyik a test és Lélek között. Az új ember meg akar szabadulni a bűntől, és Isten szerint akar élni, miközben a bűn azt akarja, ne éljünk Isten parancsa szerint. Sajnos, ezt kell látnunk Dávid életében is. Egy napon kísértált a palotája tetejére, hogy végignézzon a városon. De nem a várost látta meg, hanem egy fürdőző asszonyt. Dávidnak e pillanatban el kellett volna fordítania tekintetét, ő azonban engedte, hogy a vágy hatalmába kerítse. S a folytatást mindnyájan jól ismerjük: hazugság, paráznság, gyilkosság.

„Úr Jézus Krisztus,  
szegény voltál és nyomorult, fogoly és elhagyatott, akárcsak én.  
Ismersz minden emberi nyomorúságot,  
nem hagysz el akkor sem, ha senki sem áll mellém,  
nem felejtess el, megkeresel,  
azt akarod, hogy megismerjelek, és hozzád térjek.  
Uram, hallom szavad, s követlek.  
Segíts!  
Szentlélek,  
add, hogy higgyek olyan hittal,  
amely megment a kétségbeeséstől és a bűntől;  
add, hogy Istent és az embereket olyan szeretettel szeressem,  
amely eltöröl minden gyűlöletet és minden keserűséget,  
add, hogy higgyek, olyan reménységgel reméljek,  
amely megszabadít a félelemtől és a csüggedéstől.  
Taníts Jézus Krisztust megismernem és akaratát cselekednem.”

Dietrich Bonhoeffer

Rettenetes, hogy ilyesmi megtörténhet Isten gyermekeinek az életében. Cégéres bűnöket követ el olyan ember, aki vallja, hogy teste a Szentlélek temploma. Feltesszük a döbbenet kérdését: hogyan juthatott Dávid ilyen mélységbe? Úgy, hogy bezárta szívét a Szentlélek előtt, és megnyitotta azt a bűnös vágyak előtt. Átadta magát kívánságainak.

A legrettenetesebb az, hogy Dávid meg sem bánja bűnét egy jó ideig. Úgy él Betsabéval, mintha mi sem történt volna. Látjuk, milyen lesz egy ember élete, ha a Szentlélek egy időre visszavonul, s az ember élete elsötétül. Dávid jár a templomba, végzi a dolgát, de a Lélek megszorodott benne és teljességgel visszavonult. De Isten nem mond le Dávidról ebben a helyzetben sem, bűnbánatot ajándékoz neki. Ehhez Nátán prófétát használja fel. Ő nagyon bölcsen nem kezd el direkt módon beszélni Dávid bűnéről, hanem egy ártatlannak induló történetet mond el egy gazdag emberről, akinek sok juha volt, de amikor vendégei érkeztek, mégis a szomszédban élő szegény embernek a báránykáját vágatta le, hogy vendégeit jóllakassa. Dávid erre felháborodik, és azt mondja: halálra méltó az az ember. Nátán e pillanatban Dávidra mutat, és azt mondja: te vagy az az ember! Dávid ekkor tudatára ébred bűne súlyosságának, és elmondja megrendítő bűnvallását: egyedül ellened vétkeztem és cselekedtem, ami gonosz a szemeidben. Tudatosul benne, hogy megérdemli Isten haragját.

Amikor belátjuk bűnösségünket, akkor már nincsenek igényeink Istennel szemben. Akkor olyan kicsinek és nyomorultnak érezzük magunkat Isten előtt. Meglátjuk, kik is vagyunk mi, és mélyen megalázzuk magunkat. Hogyha Isten igazságos lenne hozzánk, el kellene vennie Szentlelkét tőlünk.

Ha a bűnbánat igazi, ha megértettük, hogy milyen rettenetes valóság a bűn, mert elszakít Istentől, akkor többé nem akarunk bűnben élni. Akkor az lesz a legfőbb vágyunk, hogy az Istennel megromlott kapcsolatunk rendbe jöjjön, mert mi nem tudunk az Úr nélkül élni. Aki meglátja bűnét, az nemcsak bűnvallásig jut el, hanem kérrésszel fordul Isten felé. Dávid érzi, hogy ha az Úr elvonná tőle Szentlelkét, akkor nem tudná betölteni Istentől kapott feladatát, hivatását sem, de még álom sem jönne szeméire.

Különös, hogy nem azt kéri, add most nekem Szentlekedet, hanem azt, hogy ne vegye azt el tőle. Dávid tudja: Isten nem vette el tőle Lelkét, de azt igen, hogy az most bűne miatt mintegy visszavonult az életéből. Ezért teljes szívvel imádkozik, hogy Isten ne vegye el tőle Szentlelkét.

Azt már az eddigiekben is láttuk, hogy Isten, ha egyszer nekünk adta Lelkét, azt többé nem veszi vissza tőlünk. Ha ő elkezdte bennünk a jó munkát, azt be is fogja fejezni. De ez ne legyen számunkra nyugvópárna, hogy most már Isten

## Bibliaolvasó kalauz

### Október

|     |     |               |               |
|-----|-----|---------------|---------------|
| 1.  | Szo | Róm 6,12–23   | Ezsd 7,11–26  |
| 2.  | V   | Róm 7,1–13    | Ezsd 7,27–28  |
| 3.  | H   | Róm 7,14–25   | Ezsd 8,1–23   |
| 4.  | K   | Róm 8,1–17    | Ezsd 8,24–36  |
| 5.  | Sze | Róm 8,18–30   | Ezsd 9,1–9    |
| 6.  | Cs  | Róm 8,31–39   | Ezsd 9,10–15  |
| 7.  | P   | Róm 9,1–13    | Ezsd 10,1–9   |
| 8.  | Szo | Róm 9,14–33   | Ezsd 10,10–44 |
| 9.  | V   | Róm 10,1–13   | Neh 1         |
| 10. | H   | Róm 10,14–21  | Neh 2         |
| 11. | K   | Róm 11,1–16   | Neh 3         |
| 12. | Sze | Róm 11,17–24  | Neh 4         |
| 13. | Cs  | Róm 11,25–36  | Neh 5         |
| 14. | P   | Róm 12,1–8    | Neh 6,1–14    |
| 15. | Szo | Róm 12,9–21   | Neh 6,15–7,3  |
| 16. | V   | Róm 13,1–7    | Neh 7,4–38    |
| 17. | H   | Róm 13,8–14   | Neh 7,39–72   |
| 18. | K   | Róm 14,1–12   | Neh 8         |
| 19. | Sze | Róm 14,13–23  | Neh 9         |
| 20. | Cs  | Róm 15,1–13   | Neh 10        |
| 21. | P   | Róm 15,14–33  | Neh 11        |
| 22. | Szo | Róm 16,1–16   | Neh 12        |
| 23. | V   | Róm 16,17–27  | Neh 13        |
| 24. | H   | 2Kor 1,1–11   | Énekek 1      |
| 25. | K   | 2Kor 1,12–22  | Énekek 2      |
| 26. | Sze | 2Kor 1,23–2,4 | Énekek 3      |
| 27. | Cs  | 2Kor 2,5–11   | Énekek 4      |
| 28. | P   | 2Kor 2,12–17  | Énekek 5      |
| 29. | Szo | 2Kor 3,1–3    | Énekek 6      |
| 30. | V   | 2Kor 3,4–18   | Énekek 7      |
| 31. | H   | 2Kor 4,1–6    | Énekek 8      |

úgyis mindent elvégez az életünkben. Tudjuk, hogy ha megszorítjuk Isten Szentlelkét, akkor az visszavonul, tesz egy lépést hátrafelé az életünkben. Akkor nem végzi bennünk áldott munkáját, s ezt mi úgy érzékeljük, mintha nem is volna jelen az életünkben. Mert mi is érezzük azt, hogy ha a Lélek jelen van, működik, vagy pedig visszavonult az életünkből.

Dávid tudja, hogy az ő élete teljességgel a Szentlélek munkájától függ. Ha azt akarja, hogy az élete megújuljon, akkor erre az egyetlen esély: ha a Szentlélek benne marad. Ezért kéri a tiszta szívét és erős lelkét is. Tudja, hogy ha megmarad a bűnben, ha a bűn lelke árad szét benne, akkor semmi sem lesz az életéből. Tudja, ő nem a maga erejével fogja elvégezni a rá váró munkát, hanem a Lélek erejével. Csak a Szentlélek tudja őt megőrizni további bűnök elkövetésétől, a régi bűnökből való visszaeséstől. Csak az adhatja szívébe azt a vágyat, hogy ezután Isten akarata szerint éljen és neki mindenben engedelmeskedjen. Így leszünk boldogok mi is, mert Isten Szentleke tud minket igazán boldoggá tenni. Kérjük hát mindig, minden helyzetben: „Szentlekedet ne vedd el tőlem!”

Lőrincz István

## Iskolai hitoktatásunkról – főműsoridőben

(Folytatás az 1. oldalról)

magatartás kispolgári csökevénynek számított, és gúnyos megvetés tárgya volt. Sikertől is eldurvultunk úgy, hogy ma már az értelmiség utánpótlását adó tanuló ifjak körében – tisztelet a kivételnek – a választékos kifejezések használata helyett a primitív, szegényes szókinccs és a csúf kifejezésekkel dúsitott társalgás lett a divat.

Sok keresztyén társammal együtt én is kíváncsi lennék egy olyan egyértelmű, logikus magyarázatra, amelyben bebizonyítja valaki, hogy a hitoktatás, a keresztyén szellemiség terjesztése kárt okoz a társadalomnak.

Mi ennek az ellenkezőjét hisszük és valljuk. Ha például a Tízparancsolatnak csupán a felét – Tiszteld apádat és anyádat. Ne ölj. Ne paráználkodj. Hamisan ne tanúskodj felebará-

nod ellen – mindenki betartaná, Románia lenne a földkerekség legboldogabb országa.

Jó, tudom, hogy a hittanosok is követnek el hibákat, ők sem lesznek mind „szentek”, de a matematikát tanulókból sem lesz mindenki Bolyai vagy Neumann János; mégis tanítják e tárgyat, mert annak tudása még alacsonyabb szinten is csak hasznára lehet a társadalomnak, az egész emberiségnek, míg teljes hiánya egyértelműen káros.

A fentieket az oktatási törvény előkészítőinek, iskolai igazgatóknak, tanároknak, tanulóknak és a szülőknek ajánlom a figyelmébe.

## Imádkozzál és dolgozzál!

„... az Isten országa tibennetek van.”  
(Lk 17,20–21)

Változást vár a kétezer évvel ezelőtti zsidó ember. De van-e új a Nap alatt? Hiszen a ma emberének is a változás körül forog az élete. Pozitív és negatív változásokat látunk magunk körül és a saját életünkben is. Imádságainkban, reményeinkben mindig valami újat, változást várunk. Valami szebbet, jobbat, könnyebben élhető. Gondoljunk csak bele: az emberek mindig valami külső tényezőtől teszik függővé ennek a jó értelemben vett változásnak – kicsit megkopott szóval mondva a boldogságnak – a bekövetkeztét. Mindig kívülről várjuk a változást. A jó dolgokat. Mindig valaki mástól. Egy másik embertől. Egy hatalomtól. Mindig ezekkel indokoljuk a saját mozdulatlanságunkat is. „Majd, ha sok pénzem lesz, majd ha segítenek rajtam, majd ha megkapom ezt vagy azt. Majd, ha eljő az Isten országa...” Ravasz László, egykori református püspök szavai éppen ide illenek: „a legnagyobb vereség a világon, megszokni a rosszat”.

Csomós József tiszán-  
innyi püspök arra biztat,  
hogy a változást ne csu-  
pán kívülről, másoktól  
várjuk, hanem elsőként  
bennünk történjen meg.  
Változást szeretnél? Ak-  
kor lépj, tégy érte, imád-  
kozz érte, dolgozz érte.

Velünk, felnőttekkel megszoktatták az államszocializmus évtizedei alatt, hogy mindent felülről kell kérni, mindenre várni kell, és semmi sem rajtunk múlik. A fiatalok már egy új kor növendékei, akik abba nőnek bele, hogy tudják: a jövő a saját kezükben van. Ezt a jövőt, várakozást, reményeket pedig törekvés-sel lehet elérni, magaménak tudni.

Olyan korban élünk, amikor Isten Igéje és a tudás megszerzése, a mindennapi tanulás elhanyagolható, kicsi dolognak tűnik, amit nem kell komolyan venni. De ennek az eredménye csak az, amiről az egyik kedvelt együttes, a Magashegyi Underground énekel: „tesz-vesz a kezem, üres a fejem. Naponta így megy, valamivel”.



Tudnom kell, hogy más-más értelemben, de óriási erő rejlik mindkettőben: a hitben és tudásban egyaránt. Nem feltétlenül a külső dolgokon múlik hát a változás, hanem ezeken a kicsinek hitt belső dolgokon. Ne kívülről várjuk csupán a változást, hanem elsőként bennünk történjen meg. Ehhez pedig fogadjuk meg és kövessük mi is a bencések máig ható jelmondatát: Ora et labora, imádkozzál és dolgozzál!

Fábián Tibor

## Bálványaink

Ma, a 21. században felmerül a kérdés, hogy még vannak-e bálványok, amelyek akár a református keresztyén ember életében is megjelennek? A Tízparancsolatban utalást találunk a bálványimáadás tilalmára: „ne legyenek néked idegen isteneid énelöttem”. Isten tehát egyértelműen tudomásunkra hozza, hogy nem túri az idegen istenek szolgálatát. A feltett kérdésre válaszolva tapasztalhatjuk, hogy sokszor életünkben igenis ott vannak a bálványok.

Valójában mi is tekinthető bálványnak? Azt gondolnák sokan,

hogy a bálvány egy Istent helyettesítő szobor vagy tárgy, amihez imádkoznak vagy ragaszkodnak az emberek. Ha jobban belegondolunk, bálvány mindaz az életünkben, amit Isten elé helyezünk, istenítünk és életünket javarészt kitölti. Bálvány lehet a pénz, hogyha életünk egyetlen célja ennek imádsága és beszerzése. Sokak számára bálvány a munka, ebbe burkolóznak naponta, akár hétféteken is. A család istenítése is bálványnak számít. Sőt szinte hihetetlen, de bálvány lehet a templomba járás is, hogyha maga a formáság a lényege.

Láthatjuk, életünkben lép-ten-nyomon felfedezhetünk bálványokat. Fontos tehát, hogy keresztyénként megszabadulhassunk ezektől. Az első lépés azok felismerése az életünkben, ami legtöbbször nem egyszerű, mert nem vesszük észre őket. Ezért Istenhez kell fordulni imádság által és kérni ezek felismerését életünkben. Miután megláttuk, melyek a bálványok az életünkben, kérnünk kell a Szentlelket, formálja át életünket, s így megszabadulhatunk azoktól.

Önmagunk erejéből sem felismerni, sem pedig megszabadulni nem tudunk a bálványoktól. Így pedig elszakadunk Istentől. Ez viszont végzetes lehet az örök életre nézve. A hívó keresztyén embernek legfőbb kapcsolata nem a bálványaival kell hogy legyen, hanem Istennel,

aki Igéje által vezeti életét nap mint nap. Nem hagy egyedül bennünket. „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek énbennem.” (Jn 14,1)

A bálványoktól való megszabadulásnál nincs fontosabb és jobb ajándék jövőnk életünkre nézve. Segítsen meg minket az Úr, hogy felismerhessünk minden bálványt, és a Szentlelek által megszabadulhassunk azoktól.

Boldog ember az, akit Isten az ő kegyelméből átölel, és magáénak vallja Pál apostol szavait: „Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus, amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta érettem.” (Gal 2,20)

Dr. Avornicului Mihály

## Másodszor is megújult a küküllőboldogfalvi templom

Rövid idő alatt másodszor is fel kellett újítani Küküllőboldogfalva református templomát. A Makk Sándor által tervezett, szecessziós stílusban épült templomot a 100 éves jubileumra újjátotta fel az egyházközség, 2012 augusztusában, hálaadó istentisztelet keretében vette át használatra a gyülekezet. Egy villámcsapás következtében azonban tavaly májusában újra megsérült a hajlék. Bár a templom nem gyúlt ki, a falak és a belső bútorzat károsodott, ezt kellett helyrehozni a gyülekezetnek. Az alig 130 lelkes egyházközség a munkálatok elvégzése után hálaadó istentiszteletet tartott, amelyen Kató Béla püspök hirdette az ígét.

Az, hogy mekkora jelentőségű esemény egy püspök látogatása a településen, egy 1970-ben készült fotó bizonyítja, amelyen a falun átvonuló Nagy Gyula püspököt és a gyülekezetet örökíti meg, amikor a parókia előtt köszöntötték a főpásztort.



Kató Béla püspök a 84. zsoltár alapján mondott beszédében arra figyelmeztette a közösséget, hogy a templom az a hely, ahol az élő Istennel találkozhatunk. Az Ószövetség népe is ezért zarándokolt évente egyszer Jeruzsálembe, hogy Istennel találkozzon. Felújított templomainkat sokan rendezvények helyszínének, díszletnek látják, de ha nem a találkozás helye ez a hajlék, akkor fölöslegesen újítjuk fel, fölösleges a munka, az áldozathozatal. A templom ugyanakkor az a hely, ahol a legfontosabb döntéseinket kell meghoznunk Isten színe előtt. Meg kell vallani előtte, hogy gyengék, erőtlenekek vagyunk, akik segítségért folyamodunk. Isten nem hagy magunkra, gondviselő Isten, aki utat mutat. Így lehet a siralom völgyéből a források völgye. A püspök szerint a templom olyan, mint egy másik ország nagykövetsége, ahol más törvények uralkodnak, amelyekhez alkalmazkodni kell. Mi magunk is két lábon

járó templomok vagyunk, Isten nagykövetei, akik az ő törvényeit képviseljük a világban.

Igehirdetés után Gábor Ferenc aljegyző köszöntötte az egyházmegye nevében a gyülekezetet, hangsúlyozva, hogy amikor egy templom megújul, akkor az emberek lelkének is meg kell újulnia. Simon János lelkipásztor hangsúlyozta, hogy a hívő ember nem tartja meg magának az örömet, a belső örömet mindenkivel meg akarja osztani, aki körülötte él. A hálaadás ennek a belső örömmnek a megélése. A lelkipásztor elmondta: összesen 60 ezer lejből hozták helyre a villám károsította templomot. A felújítás során csodák is történtek, az egyik adakozó gyülekezetnek például ebben az időszakban égett le a parókijája, mégis adni tudott, mondván, hogy ők is kaptak eleget, ezért adniuk is kell. Ilyen csodák kísérték a Makk Sándor által tervezett templom megújulását, ahol Isten hangját lehet hallani.

A küküllőboldogfalvi gyermekek szavalata után a magyarbényei gyülekezet kórusának szolgálata tette az ünnepet szebbé. Lőrincz Helga, a Fehér megyei RMDSZ elnöke szerint hibás megközelítés, miszerint ezek a települések mélyszórványok, szerinte inkább végvárakról kell beszélni, amelyek nélkül a tömbben élő magyarság is elszórványosodna. A végvár védi a tömböt, büszkén állnak helyt az itt élő emberek Isten harcosaiként.

Someșean Ciprian görög katolikus lelkipásztor köszöntőjében a két közösség jó viszonyáról beszélt, hangsúlyozva, hogy amikor a rendszerváltás után a görög katolikus közösségnek segítségre volt szüksége, mindig a reformátusok voltak az elsők, akik segítségükre siettek.

## Falakba épült munka

### Megújult a szászsombori templom

Bár nincsenek útjelző táblák, poros, kavicsos út vezet Szászsomborra, mégis zsúfolásig telt az alig 60 lelkes egyházközség kicsi temploma. Az Isten házában és a parókianak a megújulásáért tartott hálaadó istentiszteleten nem csak a gyülekezet tagjai vettek részt, velük együtt örült a falu teljes lakossága, a közletről és távolról érkezett vendégekkel együtt. Talán ezért is történhetett meg, hogy az amúgy sem mindennapi eseményen a templomon kívül, hangfalak közvetítésével hallgatta a népes tömeg az igehirdetést és az ünnepi műsort.

Ilyen településre érkezni öröm. Öröm az itt lakóknak is, akik – mivel a főúttól messze esnek – örülnek a vendégnek, öröm az idelátoga-

tó vendégnek is, akit az autóból kiszállva előnt az itt honoló csend és nyugalom.

A templom felszentelése persze megmozgatja a helybelieket. A falu népével és a református gyülekezettel együtt örülnek e napon a valamikor itt szolgált lelkipásztorok és a környékbeli lelkészek is. Kató Béla püspök igehirdetését követően Székely László helybeli lelkipásztor köszöntőjében elmondja: hat év munkájáért, áldozathozataláért adnak hálát Istennek. Az alig hatvanlelkes szászsombori gyülekezet hat év alatt újította meg templomát. A munkálatok elején csak a falak kijávitását és meszelését tervezték, közben derült ki, hogy a fedélzetet le kell festeni, a tornyot kijavítani, a padokat lecserélni, új szószéket építeni, valamint a parókiát is felújítani.

A gyülekezet törekvéseit a Dési Egyházmegye támogatta, adománnyal segítette őket a bethleni gyülekezet presbitériuma, valamint a Kolozsvár-hidelvei Egyházközség presbitériuma.

A Kolozsvár-törökvágási Egyházközség, miután felépítette templomát, a régi imaház padjait a gyülekezetnek adományozta, a község Polgármesteri Hivatala szintén építkezési anyagokkal segítette a gyülekezetet. A lelkipásztor megemlégette: az egyházi földek uniós támogatásából fedezték az építkezés költségeinek nagy részét, de ami fontosabb, a gyülekezeti tagok is erejükön felül adományoztak. A templom nem csupán Isten háza, hanem a zomboriak háza, ahova mindig hazavárja Isten őket. A templomban benne van a zomboriak munkája, áldozata, a falakba beépült életük egy darabja – hangsúlyozta a lelkipásztor.

Az ünnepi beszédek során köszöntőt mondott a helyi ortodox gyülekezet lelkipásztora, Vasile Silasi polgármester, Szöllösi János zombori származású lelkipásztor, majd rövid ünnepség következett, amelyen Boros Erzsébet népdalénekes mellett a gyülekezet fiataljai versekkel szolgáltak.

Kiss Gábor



Fotók: Kiss Gábor

## Első előtti lépés

(Folytatás az 1. oldalról)

Mіндеgyik mobillal készült, ott szerkesztettük és – ez az internet pozitívuma – tíz perc alatt fent is van a hálón. Kicsit úgy is gondolunk már rá, mint egy kísérletre: van egy ötlet, amit pénz nélkül is képesek vagyunk megvalósítani. Nincs mögötte nagy terv, de egyre több helyre eljut, egyre többen átveszik és sokaknak tetszik a könnyedség mögötti üzenet.

– *Violetta*: Mi e felületeken régóta jelen vagyunk, soha sem titkoltuk, hogy református lelkészek vagyunk, az emberek pedig szívesen keresnek kapcsolódó pontokat, és sokszor megosztják velünk, hogy református iskolába jártak vagy egy-egy családtagjuk református. A mostani képeket is lelkesen követik, beszélgetések alakulnak ki velük kapcsolatban. A közösségi oldalakon az egyház még csak nagyon kezdetlegesen képviseli magát. Köztünk, fiatalok között ma már sokszor ez az elsődleges hírforrás, érdemes ezért megjelenni itt is.

– *Mik az eddigi tapasztalatok?*

– *Péter*: Nem akartunk ezzel „nagyot gurítani”, de már kaptunk olyan visszajelzést egyházi gimnáziumba járó fiataltól, mennyire örül, hogy rátalált erre, mennyire viccesnek és jónak találja. Mindig hangsúlyozzuk, ez nem valami helyett van. Nagyon jó, hogy ennyi programmal és rendezvénnyel készül a református egyház a jövő évi évfordulóra, a konferenciákat, kiállításokat vagy találkozókat nem helyettesíti, de tud egy „nulladik” lépés, figyelemfelkeltés lenni.

– *Violetta*: Emellett folyamatosan formálja a saját látásmódunkat is, már figyeljük, hova érdemes magunkkal vinni, és jobban keressük az érdekes, szép pillanatokat, amiket szeretnénk megosztani.

– *Mi változott a látásmódokban?*

– *Péter*: Érdekes dolgok születnek a fotókból. Például készült egy kép a soproni evangé-



likus templomról, és akkor tudtam meg, hogy valójában a legősibb protestáns gyülekezet templomát fényképezem, ami folyamatosan működött az elmúlt évszázadokban. Azt veszem észre, hogy szépen megjelenik sok minden, ami az elmúlt ötszáz év öröksége, de megjelenik a jelen is.

– *Violetta*: Pont attól mai, hogy készítettünk már képet plázában is. Ha most élne, Luther sem kerülné el a boltokat, mert neki is szüksége lenne tejre, kenyérre. Napról napra meglátjuk, mennyi érdekes dolog és pillanat vesz minket körül.

– *Mit szeretnétek üzenni ezzel a kezdeményezéssel?*

– *Péter*: Szeretnénk megmutatni, hogy bárki tud ilyesmit csinálni, ez is képes elindítani valamit, és abban segít, hogy olyan emberek is felkapják rá a fejüket, akik amúgy nem foglalkoznának vele. Itt nem a figura a lényeg, hanem az a kontextus, amiben benne van: két keresztyén ember ötlete, akik

történetesen református lelkészek. Ahogy a reformáció igazsága és értékei jelen vannak a kultúrában, úgy vagyunk jelen mi, keresztyének is a világban. A képek is ezt mutatják: ahol mi vagyunk, ott van velünk ez a figura is.

– *Violetta*: Az embereknek néha meglepő, hogy egy református lelkész ott van a Volt fesztiválon vagy egy plázában. Akik az egyházon belül ismernek, azoknak ez természetes,

Ez egy játékos üzenet, amivel próbáljuk megszólítani az embereket. Napról napra többen nézik az oldalunkat.

de a kívülről bepillantóknak nem. Sokszor, amikor egy-egy új társaságban kiderül rólunk, hogy lelkészek vagyunk, elkezdnek kérdezgetni arról, hogy nektek mit nem szabad, hova nem mehettek, mit nem csinálhattok. Az emberekben egy korlátokkal teli, szürke egyház képe él. Ezzel a fotósorozattal ezen a gondolkodásmódon szeretnénk változtatni és megmutatni, hogy ugyanúgy ott vagyunk, ahol az összes többi ember, emellett még a templomban is. Ez nem egy szűkebb világ, hanem épp hogy tágabb.

– *Milyen terveitek vannak a kezdeményezéssel?*

– *Violetta*: Ez egy játékos üzenet, amivel próbáljuk megszólítani az embereket. Napról napra többen nézik az oldalunkat, és jól esik a megerősítés, de ez nem akar több lenni, mint egy játék. Ez az első előtti lépés az évforduló felé.

– *Péter*: Ha tud előszobaként működni, és valaki csak azt kérdezi meg, miért ötszáz vagy miért Luther Márton, akkor már jó úton járunk. Remélem, nem is mi válaszoljuk meg e kérdéseket, hanem a helyi lelkész vagy tanár, mert akkor ott elindulhat valami. Ez pont ennyi: a következő lépés legyen az ünnepség, az istentisztelet, az élő gyülekezet. Itt nem nagy dolgokról van szó, de ez is a legnagyobb felé mutat.

(A figurák kalandjait az 500dayswithluther.tumblr.com oldalon követhetik.)

(reformacio.ma)



REFO 500 sátor Magyarországon az Egyetemisták és Főiskolások Országos Turisztikai Találkozásán

## Radikalizálódó iszlám – radikalizálódó Európa?

(Folytatás az 1. oldalról)

Dr. Peter Hammond teológus lett, s több tanulmányában előrevetítette azt a „hódítási tervet”, ami nem az égből pottyant le, hanem iszlám tudósok fejében formálódott ki. Ebben ő 2091-ig prognosztizálta az iszlám világhódításnak a befejeződését. Ebben a születések „frontján” ugyanúgy győzelmeket terveznek a muszlimok, mint Hammond fogalmazása szerint a „törvénytelenlések” eszközeivel. Ezt a közel ötven éve leírt prognózist mintha igazolni látszana a Pew Research Center globális trendkutatása. Eszerint a muszlim nők születési mutatója ma már többszöröse az európai nem muszlim nőkének, 3-4 gyermek jut egy-egy muszlim anyára, míg egy, nagyrítván két gyermek az európaiakra. Ennek a vége: 2070-re több muszlim él majd a földön, mint keresztény (3,3 milliárd muszlim 3,19 milliárd keresztényvel szemben).

### Magyar protestáns történetteológiai érvelés

Mindezek alapján felmerül a kérdés: mit lehet és kell ebben a helyzetben tenni? A politikai és a katonai határvédelem, Európa megvédése elrablóival szemben többszintű stratégiát követel. Ebben az irányban a magyar kormányzat lépései és álláspontja kristálytiszt. Ehhez azonban a magunk keresztény és protestáns látását és védelmi eszközrendszerét is oda kell tenünk. Csak azt a démoni demagógiát nem szabad elfogadnunk, hogy tehetetlenek vagyunk!

*Először* is: nem szabad elfeledkeznünk arról, amit Isten velünk a magyar történelmen át megtanított, illetve tanulságul adott a világnak és a mai nemzedékeknek. Azt, ahogyan a 16–17.

század kifejezetten magyar protestáns teológusai az akkori iszlám hódítást, a törökvilágot Magyarhonban értelmezték. Ez ma is elgondolkodtató, és csaknem mindenben időszerű. Mivel meggyengült a kereszténység Európában, ezért engedte ránk Isten „Muhammedet”. Mert széthúzó, bálványimádók lettek sokan az akkori világban. Meg azért, hogy a hű kevesek révén az iszlámból áttérítsenek eleink minél több embert Jézus Krisztus boldogító ismeretére. A



Németországi tüntetés a mecsetépítés ellen

történelem és történelmi események magyar református értelmezéséért érdemes röviden visszanéznünk Méliusz Juhász Péterhez, aki szerint a török ostor „a hitetlenség ellen” csattant eleinken. Czeglédi István (1620–1671) prédikátor fogalmazta meg legütősebben a választ: a török hódítást Isten „az ecclesiáért cselekedni velünk”, hogy a muszlimok által bűnbánatot, békességet támasszon a nép szívében. A szabadulás útját ebben látta: „Ha Krisztus szavára együtt maradunk, nem lesz ügy a török e hazában örök”.

### Egész Európa erkölcsi megújulása Kelet-Európából jöhet

*Másodszor*: észre kell vennünk, hogy mennyire különösen működik a történelem Ura. Lehet fanyalogni a magyar protestáns történetteológia figyelmeztetésén, de kétségtelen tény: Európa keresztény hitében meggyengült, erkölcsi válság van minden szinten. Mivel pedig köztudottan nincs szelcsendes állapot a történelemben, a keletkezett vákuum beszív jót és rosszat egyaránt. És beszívta a hitbeli és erkölcsi vákuum a keleti sivatagok felől indult „homokot”. De talán még nem vagyunk a 25. órában! Még lehet cselekedni. Harcolni – harcolva, helyünkön állva, s ha kell, küzdve elhullani.

*Harmadszor*: vegyük észre, Isten külföldi feladványokat hoz elénk. Például a *citizenGo* felhívását, amelyben *Pentru Familie* címen egy román kezdeményezés támogatására szólít fel. Több mint 3 millió aláírással a román Alkotmánybírósághoz polgári kezdeményezés ment, mi szerint az állam Alkotmányába tételiesen

kérik bevenni, hogy a család és a házasság alapja egy férfi és egy nő kapcsolata. Következtetésében addig jut el a petíciót kibocsátó, hogy így fogalmaz: Egész Európa erkölcsi megújulása Kelet-Európából jöhet.

### Lelki és hitbeli Visegrádi Szövetséget!

*Negyedszer*: gondoljuk el, mekkora az a még kiaknázatlan, sajátos kelet-európai potenciális keresztény erő, ami Lengyelország, Szlovákia, Magyarország, és még vegyük hozzá: Románia kereszténységében rejlik. Érdekes, hogy a világ legvallásosabb országairól készített nemzetközi *Pew Research* felmérés szerint a legvallásosabb ország a világon Románia. Hogy mennyi ebben az ortodox gyertyák és református Bibliák szerepe, az más kérdés. És azon sem akadhatunk fenn, hogy ortodoxia és protestantizmus magas arányú gyakorlati egyháziassága is benne van a felmérésekben. De ha már így van, miért ne lehetne a visegrádiakat tovább bővíteni, mert Európa belső

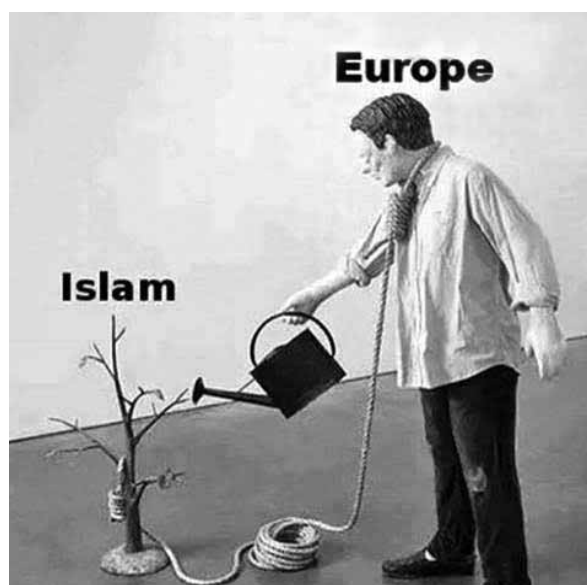
veszélyeztetettségét nem pusztán külső határokkal lehet és kell védelmezni, hanem belső megújulással is.

A radikalitás nekünk mindig és kizárólag egyedül Krisztust (solus Christus) jelenti. Aki-ről sokan hitték már, hogy legyőzték, akkor ott Kajafás és a Herodesok idején, s a történelemben oly sokszor. De ő él. És éltette Európát. Ma is ő az esély, meg holnap is. Nem pedig a szemet szemért ördögi elv működtetése. De hogy a viszonyosság megelőzése mi mindent követel meg nem csak lelki, politikai, katonai, rendvédelmi és anyagi értelemben is tőlünk, azt mihamarabb át kellene gondolni: lelki visegrádiaként, a reformáció örököseiként.

### Esélyünk 2017. október 31-ig és azutánra is

*Ötödször*, s *nem végezetre*: ha komolyan vesszük, hogy meg akarjuk élni, s tovább szeretnénk vinni a reformáció győztes és erős örökségét, akkor egyházunk tagjaiként örfalakra kell állnunk. Imádkozni, igeszerűen gondolkodni és cselekedni. Moszkvában október végén világimatalalkozó lesz az üldözött keresztényekért. 2017 októberéig jó lenne a kereszténység jövője érdekében új szövetségeket keresni, a régiókat újra hívni, az ellentéteket és csatabárdokat elásni, mielőtt a közös ellenség óvatlanságunkért a fejünket veszti.

Krisztus a tengely, az ő hatalma tengelyhatalom, s ebből adódik a mi tisztünk: az egyház tagjaiként örököseinkre állni, józanul, nyitott szemmel a jövőbe és önmagunkba tekinteni. Hogy ne a mártírok egyháza növekedjék, hanem az éneklő, vándorló, küzdő egyház ereje mutatkozzék meg. Énekel, hittel, imával és józan szóval az oroszlanok és a sivatagi hiénák ellen!



## Tíz éve vezetjük a Keskeny útra az EMI-táborozókat

A tusványosi tapasztalatokkal is gazdagított Keskeny utas kis csapat a tavalyinál jóval alkalmasabb, forgalmasabb helyen állíthatta fel sátrát a gyergyószentmiklósi EMI-táborban. A rég kiérdemesült katonai sátor vigasztalan szürkeségét a református zsinat biotekiai állásfoglalásait színesen hirdető nagyméretű bannerrek tették színesebbé.

A lelkiekre koncentráló missziós csapat a megszólítás fontos momentumára koncentrált: a szórólapozás, megszólítás, hívás az „emberhalászat” türelmet és szüntelen odafigyelést igénylő tevékenység maradt mindvégig. Első nap Bardócz Csaba ikafalvi lelkipásztor *Szereltem, szerelem, enyém vagy?* – címmel a házasság fontosságáról, a házasság előtti vagy azon kívüli élet csapdáiról, a párkeresés és -találás módjáról, a kapcsolat tudatos építéséről tartott előadást. Utána az élményszínház „nyitotta meg” nem létező kapuit. Az egytagú „közönység” bekötött szemmel lép be a sátor titokzatos és ismeretlen világába, ahol hangok, illatok, baráti és szerető kezek kísérik el pár perces léleknyitogató belső útra. Kilépve, valamelyik lelkigondozást végző missziós taggal beszélhet érzéseiről, léphet tovább testvéri vezetés mellett Krisztus felé.

Mindezzel párhuzamosan a programokon részt vevő szülők gyermekeire külön foglalkozás vár: festegetés, rajzolás, játszás és mesélés. Közös gitáros ifidalok éneklése után a napot zsíros kenyeres szeretetvendégség és jóízű beszélgetés zárta.

Másnap Szász Tibor András felsősófalvi lelkész a naini ifjú megrázó, figyelmeztető, de boldog kimenetelű történetével vezette fel a napi témát. Barta Éva szakpszichológus a Re-

formátus Mentőmissziótól két személlyel érkezett, akik megrázó nyíltsággal és mélységgel mondták el alkohol- és játékfüggőségük élményeit, és írták le a szabadulás útját és lehetőségét egyéni megélésük alapján.

Harmadik nap Szász Tibor András *He-lyem a nagyvilágban* címmel tartott előadást. Felvázolva a bibliai kozmogóniát, melynek központjában Krisztus üdvtörténeti műve áll, Jézus földi életének kapcsán rámutatott arra, hogy az ember élete nem statikus, nem helyhez kötött: sem fizikai, sem lelki értelemben. Állandó változásban, mozgásban van, ezért szükséges, hogy mindig tudatában legyen annak, hogy melyek az életét igazán meghatározó pontok. A délutáni élményszínház a kútba esés dramatizált történetével gondolkoltatta el a résztvevőket arról, hogyan viszonyul baj esetén tehetetlenül a környezet az emberhez, és miképpen szabadít meg az Úr.

Kászoni Szilárd nagysolymosi lelkipásztor a migránskérdés aktuális témáját járta körül a népéért, keresztyénységéért féltőn aggódó hitben járó ember szemszögéből. A *Legyetek ravaszok, mint a kígyók, de szelídek, mint a galambok!* krisztusi intésre utalva a szív és az ész felelős egyensúlyának a szükségességére figyelmeztetett. A keresztyénység, a nemzetudat és az ebből fakadó értékrend identitásunknak meghatározó elemei. Alapprogramja által



az iszlám ezeket támadja, veszélyezteti. A férfi-nő viszony, a házasságról alkotott teljesen más világlátás mély és tartós válsággal fenyegeti Európát. A migránsok nagy része gazdasági bevándorló. A szükséglet, üldöztetést szenvedőket meg kell érteni, de az egész jelenséget világosan kell látni és a helyén kell kezelni. A liberális politika és média által sugallt kép szép szavakba, vonzó fogalmakba öltöztetve hamis képet sugároz, amely a dolgok lényegét és veszélyét szándékosan eltakarja.

A fiatalok hit- és nemzettudatra való nevelése, a gyermekáldás vállalása két olyan mód, mellyel hatékonyan munkálhatjuk megmaradásunkat – összegezte a lelkipásztor. A délutáni élményszínház az imádság ösvényére vezette el a résztvevőket. Az ima a lélek lélegzetvétele! Keresd a csendet! Ne légy imádban bőbeszédű! Ne vedd Istent szolgáltató automatának! – tanácsolták a vezető hangok, üzenetek. Az ima-csőndben megszólalhatott az útkereső lélek. Áldással távozott mindenki: Az Úr áldjon, védjen, ő tanítson imádkozni!

Szász Tibor András

## Egymás erősítésére éljünk

### CSAKIS: CSAIádban Keresztényként Istennel

Múlt hónap közepén rendezték meg Kézdivásárhelyen a CSAKIS Családos Keresztény Fesztivált. A három nap alatt mintegy hétszázan regisztráltak a sportcsarnokban és annak környékén lebonyolított – tudomásunk szerint a maga nemében magyar nyelvterületen egyedülálló – programra, ahol nemcsak a szülők, hanem a gyermekek is kapcsolódhattak.

A Manna Egyesület és a kézdivásárhelyi önkormányzat által tető alá hozott családos fesztivál megnyitóján Beder Imre helybeli református lelkész, illetve dr. Kerekes László római katolikus plébános adta áldását a jelen levő családokra, ezt követően a Kovászna Belvárosi Ifjúsági Zenekar keresztény dalokkal teremtett imádságos hangulatot.

Másnap dr. Komlósi Piroska családterapeuta, a Károli Gáspár Református Egyetem docense, a budapesti Bethesda Gyermekkórház vezető pszichológusa a családi élet áldásai kap-

csán tartott előadást a szülőknek, a gyermekek ez idő alatt négy korcsoportban, gyermek- és ifjúsági munkások által vezetett foglalkozásokon vehettek részt.

– A családi élet keretet és lehetőséget ad arra, hogy szeretetben és egymás erősítésére, épülésére, örömére éljünk. A keresztény ember, ha hitben tud élni, és naponta „újratöltődik” az általa megélt krisztusi szeretettel, akkor talán a lelke nem fárad el, és a családi élet nehézségeit, kríziseit – a buktatókat, betegségeket – könnyebben tudja kezelni, mederben tartani – mondta el lapunknak a fesztivál fő előadója.

A délelőtti előadások után páros és csoportbeszélgetésekre is lehetőséget adtak. A délutáni folyamán a felnőttek mentálhigiénés beszélgetéseken, műhelymunkákon vehettek részt, ahol többek között a családi élet ciklusai, a szerető kommunikáció, a feleségek, anyák, illetve a kamaszkorúakat nevelő családok nehézségei kerültek terítékre. A lazítás és tartalmas szórakozás sem maradt ki a programból: a szervezők cserkészfoglalkozásokkal, „zöld” játékokkal, családos vetélkedőkkel, kézműves sarokkal, de sportolási lehetőséggel és táncoktatással is készültek.

– Olyan szakembereket, családokat hívtunk meg, akik már megtalálták a kiutat egy-egy nehéz helyzetből, és beszéltek is erről. Hiszem, hogy ennek hatására továbbléphetnek a gondokkal küzdők – mondta el érdeklődésünkre Bardócz Csaba ikafalvi lelkipásztor, a rendezvény főszervezője, aki szerint az ideai fesztivál megalapozó kiadása volt, épp ezért túl sok résztvevőre nem is számítottak.

Azzal számolnak, hogy akik most jól érzétk magukat, továbbviszik a hírt, a következő programra is eljönnek, és másokat is magukkal hoznak. Raff Róbert berecki missziós lelkipásztor, a Manna Egyesület titkára kiemelte: az Istent dicsőítő koncertekre is olyan előadókat választottak, akik példás családi életet élnek. Az egyik este például a magyarországi Pécelről érkezett a Kármel együttes. Zárónapon Balogh Zoltán kézdi-orbai esperes és Farkas Alajos katolikus segédlelkész elbocsátó áldása után a *Reménység* együttes, majd Csizsér László, Magyarország egyik legelismertebb dicsőítésvezetője és zenekara lépett színpadra.

Kertész Tibor  
(Székely Hírmondó)

## Hírek – Események

### Reformacio.ma

#### A Kárpát-medence református egyházainak közös honlapja

Nemrég indult a Kárpát-medence református egyházainak közös jubileumi honlapja, a *Reformacio.ma*, amely a reformációi emlékévre készülve hírekkel, interjúkkal, riportokkal, Kárpát-medencei eseménynaptárral, történelmi időkerékkel, kvizekkel és interaktív térképpel várja a látogatókat.

A protestáns világ 2017-ben ünnepli a reformáció kezdetének 500 éves jubileumát, a Kárpát-medence reformátussága emellett saját hitvalló közössége megalakulásának 450. évfordulóját is. Magyar református közösségünk kialakulásában ugyanis az 1567-es debreceni zsinat tekinthető mérföldkönek, melyen a svájci (helvét) irányzatot követő protestánsok elfogadták a Második Helvét Hitvallást és a Tiszántúlon létrehozták első egyházszervezetüket.

A Generális Konvent tanácskozásain többször is megerősítést nyert, hogy e kettős jubileumot a Kárpát-medence református egyházai közösen kívánják megünnepelni, valamint közösen kívánják felhívni egész társadalmunk figyelmét a reformáció máig ható, ma is élő lelkületére. A reformacio.ma honlap célja:

- hogy naprakészen hírt adjon a jubileumi időszak történéseiről és bemutassa a reformáció ma is megnyilvánuló példáit,
- hogy információval szolgáljon a református közösségek jubileumi programjairól: a

gyülekezeti eseményekről éppúgy, mint a regionális találkozókra, valamint a központi református, ökumenikus és állami programokról

- és nem utolsósorban, hogy bemutassa az elmúlt fél évezred legfontosabb állomásait és helyszíneit, kiemelkedő alakjait és máig ható cselekedeteiket, szellemiségüket.

Ennek megfelelően a weboldalon öt rész található, amelyek között a számítógép egerét görgetve, a billentyűzet kurzorbillentyűit használva, az érintőképernyőn jobbra lapozva vagy a menüpontokra kattintva navigálhatunk:

- az *Aktuális cikkek* között hírek, gondolatébresztő írások, képes-szöveges beszámolók találhatóak. A cikkek ajánló dobozaira kattintva felugró ablakban böngészhetők a rovatok és tartalmak.

- Jobbra haladva az *Eseménynaptár* eseményei között szűrhetünk időpont, helyszín és téma alapján. Egy-egy esemény részleteiért szintén az ajánlóra kell kattintani.

- Továbbra is jobbra tartva, az *Időkerék*hez érkezünk, melyet léptetve az elmúlt öt évszázad református szempontból jelentős eseményeit, személyiségeit ismerhetjük meg rövid cikkek formájában. Ezek feltöltése jelenleg is folyamatban van.

- Megszerzett tudásunkat, jobbra görgetve vagy lapozva *Kvizek* kitöltésével tesztelhetjük is.

- Végül egy interaktív *Térkép*hez jutunk, melyen helységekre lebontva böngészhetők a történelmi helyszínek, a jubileumi programok, valamint az azokról készült beszámolók.

• **Ünnepelt az Új kezdet.** 200. lapszámát ünnepelte augusztus 28-án a Marosvásárhely-Vártemplomi Református Egyházközség lapja, az *Új Kezdet*. A Fülöp G. Dénes lelkipásztor javaslatára indított lap azóta jelentősebb változásokon nem esett át, csupán a technika fejlődött, hangsúlyozták az ünnepségen, a minőségi tartalom azonban maradt. A hálaadó istentiszteleten Kató Béla püspök hirdette az ígét, liturgiai szolgálatot Lőrincz János esperes végzett. Az istentisztelet keretében nyitották meg a 200 címlapból álló kiállítást. Ezt követően az egyházi és világi média viszonyá-



ról tartottak kerekasztal-beszélgetést, amelyen Ambrus Attila, a *Brassói Lapok* főszerkesztője, Karácsonyi Zsigmond, a *Népújság* főszerkesztője, Jenei Tamás, egyházkerületi belmissziói tanácsos, valamint az *Üzenet* részéről Somogyi Botond vett részt. Az eseményt szervező Ötvös József lelkipásztor az *Új kezdet* szerkesztőségének nevében díjoklevéllel köszönte meg Bustya Dezső, Fodor Sándor és Fülöp Géza munkásságát, akik évekig a szerkesztőbizottság tagjai voltak.



Úrvacsorai kelyhek készítésével és egyházi tárgyak restaurálásával foglalkozom. Elérhetőségek: 0264-433241; 0765-128601.

**Imrei Imre ötvösmester, Kolozsvár**

ISSN-1223-8848

### Olvasóink írják

A Romániai Keresztyén Nők Ökumenikus Fóruma szervezésében került sor a 10. Papnéhétre Cserefalván. Házigazdáink, Soós Noémi és Csaba – vállalva a cserefalvi asszonyokkal – gondoskodtak arról, hogy minden lelkészfeleség és lelkipásztornő kikapcsolódhasson az időnkénti erőltetett menetből, melyet szolgálata diktál neki a mindennapokban. Fodorné Ablonczy Margit lelkes-családterapeuta és Szabó Zsuzsa kecskeméti lelkipásztor voltak lelki vezetőink. Cserefalva csendje, temploma és az időnkénti séta helyszíne, a mező, mind hozzájárult ahhoz, hogy lelki megújulásban, feltöltődésben részesüljünk. Elsőként átismételtük az öt szeretetnyelvet és további hárommal egészítettünk ki, majd bibliai asszonyok életének példájából merítettünk: Abigél, Márta és Mária járt előttünk. De ott volt Jézus lehajló szerete-

te, mellyel a bűnös asszony mellé állt vagy a samáriai nő szomját oltotta. Azt is megtanultuk, hogy a mi tisztunk a „szépség szolgálata”. Kérdések fogalmazódtak meg, sebek fakadtak fel, de volt mindent elárasztó békesség és hitet erősítő biztatás. Próbáltuk megfogalmazni, hol a helyünk, nemcsak a családban, hanem a gyülekezetben is. Célokra tüztünk ki magunknak, és sok ötletet osztottunk meg egymással. Miközben Székely Csilla Imola lelkipásztor bevezetett a rítus-zene világába, felfedeztük az ember igényét a rítusok iránt, és újból rácsodálkoztunk, milyen lelket megmozgató erővel bír a zene. Filmet is néztünk, rádiójátékot is hallgattunk, és a mese sem maradt el, melyet ajándékként kaptunk búcsúzáskor. Majd megfogalmaztuk közös imánkat és hitvallásunkat.

Köszönjük a szervezőknek és vezetőknél ezt a lelket megújító alkalmat!

**Adorjáni Júlia Katalin**

### ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár

Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: [uzenet@reformatus.ro](mailto:uzenet@reformatus.ro)

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.



Készült az Erdélyi Református

Egyházkerület

Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában

Felelős vezető: Dávid Zoltán